

*Utskottsbetänkande i fråga om anläggandet af en väg
utmed tomten N:o 17 vid Lappviksgatan.*

Från Drätselkammaren hafva Stadsfullmäktige fått emottaga nedanstående skrifvelse:

DRÄTSELKAMMAREN

i

Helsingfors.

Den 16 Oktober 1902.

Till Helsingfors Stadsfullmäktige.

N:o 213.

Enär egaren af gården och tomten N:o 17 vid Lappviksgatan i kvarteret N:o 155, jurisstuderanden Arne Dahlström, hade hos Drätselkammaren anhållit att få inlösa och med sagda tomt förena en del af den bakom densamma belägna odisponerade marken, hörande enligt gällande stadsplan till tomten N:o 40 vid Malmgatan, förordnade Drätselkammaren vid sammanträde den 4 September till syn och värdering af det ansökta området, att förrättas af undertecknad ordförande i Kammaren och ledamoten herr Åström jemte stadsgeodeten Lille.

Uti det på grund häraf tillkomna syneinstrumentet af den 26 i nämnda månad anförda synemännen, som till instrumentet bifogat här närslutna karta, att det å kartan med röd färg närmare utmärkta, bakom tomten N:o 17 belägna jordområdet genom sin mot söder sluttande belägenhet med fördel kunde förenas och sammanbyggas med berörda tomt samt att den med N:o 40 vid Malmgatan betecknade odisponerade tomten, hvaraf sagda jordområde utgör en del, icke härigenom blefve försämrad. Synemännen föreslå derföre ock, att sökanden måtte, i likhet med hvad tidigare beviljats egarene af de ursprungliga tomterna N:ris 11—15 vid Lappviksgatan i samma kvarter, erhålla tillstånd att få inlösa och med sin tomt sammanslå det ofvannämnda området. Och uppskatta synemännen i sådant afseende värdet af detta område, som har en areal af 430,937 kvadratmeter, efter ett pris af 15 mark per kvadratmeter, till 6,464 mark 5 penni, vid hvilken summas erläggande sökanden borde beviljas likadana betalningsförmåner,

som egarene af de nyss anförda tomterna N:ris 11—15 kommit i åtnjutande af vid betalningen af sina tillskottsområden.

På grund häraf och med anmälan att antydda betalningsvilkor äro de, att tomtégarene i enlighet med derom till Drätselkammaren inlemnade förbindelser inom en tid af tio år med en tiondedel årligen till stadskassan inbetala det af Stadsfullmäktige vid sammanträde den 7 December 1897 fastställda priset för resp. tillskottsområden, samt att äfven Kammaren för sin del finner synemännens förslag i allo lämpligt och antagligt, får Kammaren härmed vördsamt hos Stadsfullmäktige hemställa om bemyndigande, att på de af synemännen förordade vilkor till jurisstuderanden Dahlström afyttra ifrågavarande tillskottsområde.

Ett sådant afyttrande kan emellertid icke ifrågakomma, innan nödig ändring i stadsplanen kunnat utverkas. Redan då Drätselkammaren år 1897 hos Stadsfullmäktige gjorde framställning om tillskottsområdena till meranämnda tomter N:ris 11—15 vid Lappviksgatan och deraf betingad ändring i stadsplanen, hade Kammaren gerna sett att Kammaren kunnat äfven för de tvenne återstående tomterna N:ris 16 och 17 vid Lappviksgatan i samma kvarter N:o 155 göra enahanda framställning och sålunda få rålinien emellan tomterna vid sagda gata och tomterna vid Malmgatan att gå i en obruten linie, men afhöll sig Kammaren härifrån, emedan Kammaren då icke lyckades öfvertala egarene af dessa 2:ne tomter vid Lappviksgatan att förbinda sig till inlösen af de på deras tomter fallande tillskotten. Sedan dock numera endast egaren af tomten N:o 16 kvarstår, såsom den der icke uttryckligen förklarat sig villig att inlösa ett på grund af nyssagda räta rålinie emellan de vid de skilda gatorna liggande tomterna på hans tomt kommande andel, men Kammaren har sig bekant att han är sinnad att sälja sin tomt, hvilken för resten är för liten och med afseende å terrängförhållandena omöjlig att förmånligt bebyggas utan förstoring genom ifrågavarande tillskottsområde, får Kammaren, då härigenom skulle undvikas flere gånger upprepad ansökan om stadsplansändring uti ett och samma kvarter, vördsamt hemställa, huruvida ej Kammaren nu kunde uppdragas att till Stadsfullmäktige inkomma med sådana kartor för vinnande af vederbörlig fasställelse af ytterligare reglering af kvarteret N:o 155, hvilka omfattade icke blott tomten N:o 17 utan ock granntomten N:o 16 deri.

På Drätselkammarens vägnar:

Carl Nummelin.

Th. Tallqvist.

Sedan Stadsfullmäktige med anledning af ofvanintagna skrifvelse den 25 november 1902 beslutit åt Drätselkammaren uppdraga att med vederbörande gårdsegare träffa öfverenskommelse om afstående af mark till staden för en bredare väg än som enligt den af Kammaren föreslagna tomtregleringen kunde åvägbringas utmed vestra gränsen af tomten N:o 17 vid Lappviksgatan, meddelade Kammaren till svar härå följande:

DRÄTSELKAMMAREN

i

Helsingfors,

den 15 Januari 1903.

N:o 22.

Till Helsingfors Stadsfullmäktige.

Vid den 25 sistlidne November hållet sammanträde hafva Stadsfullmäktige beslutit uppdraga åt Drätselkammaren, att med vederbörande gårdsegare träffa öfverenskommelse om afstående af mark till staden för en bredare väg, än som enligt föreslagen tomtreglering kunde åvägbringas utmed vestra begränsningen af tomten N:o 17 vid Lappviksgatan i kvarteret N:o 155, och med föranledande deraf återremitterat Kammarens skrifvelse N:o 213 för den 16 i sagda månad, i hvilken skrifvelse på deri närmare framhållna skäl och villkor Kammaren hemställer om bemyndigande ej allenast att till jurisstuderanden Dahlström, såsom innehafvare af nämnda tomt, afyttra ett sådant tillskottsområde, som från en skrifvelsen bilagd karta närmare framgår, utan ock att till Stadsfullmäktige inkomma med sådana kartor för vinnande af vederbörlig fastställelse å reglering af kvarteret N:o 155, hvilka i syfte af tomternas utvidgning omfattade såväl tomten N:o 17 som granntomten N:o 16 deri.

Till fullgörnade af anförda uppdrag förordnade Drätselkammaren vid sammanträde den 28 nästvikne December till syn å platsen att verkställas af Kammarens dåvarande ordförande Herr Nummelin och ledamot Herr Åström samt stadsingenjören Idström; och har Kammaren nu fått emottaga ett på grund af detta förordnande tillkommet syneinstrument af denna dag. Uti detsamma anføres, att vid förrättningen, till hvilken jemväl jurisstuderanden Dahlström infunnit sig, konstaterades att för ifrågavarande väg förefunnes ett mellan hamnbanan och tomten N:o 17 disponibelt område, hvars bredd varierar mellan 3,5 och 2,5 meter; hvilken bredd äfven vore tillfyllest för anläggande af en trottoir utmed kvarterets N:o 155 vestra sida; men att, för den händelse den tillernade vägen borde tillgodose ej allenast persontrafik utan äfven fordonsrörelse, erfordrades för densamma en bredd af minst 6 meter, hvarigenom tomtens N:o 17 fasad-

längd mot Lappviksgatan komme att minskas med 2,5 meter, hvilket gårdens egare emellertid anser i så hög grad oförmånligen inverka på möjligheten att med fördel bebygga tomten, att han för sin del ej kan förena sig om sådan tomtreglering. På grund häraf och enär något behof af körväg utmed nämnda kvar-
ters vestra gräns enligt synemännens åsigt hvarken är förhanden eller framdeles torde komma att göra sig gällande, föreslå synemännen ock, att någon åtgärd i berördt afseende icke måtte vidtagas. Och då Drätselkammaren för sin del icke heller kan omfatta någon annan åsigt i ärendet, får Kammarerna härmed endast vördsamt hemställa, att Stadsfullmäktige ville till slutligt afgörande upptaga de af Kammarerna i dess här återgående skrifvelse N:o 213 gjorda framställningar.

På Drätselkammarens vägnar:

Adolf Aminoff.

Th. Tallqvist.

Vid sammanträde den 3 dennes uppdrogo Fullmäktige åt undertecknade att till Fullmäktige inkomma med betänkande i ärendet.

På anmodan af utskottet har Byggnadskontoret hos egaren af tomten n:o 17 vid Lappviksgatan, studeranden Aarne Dahlström, anhållit om uppgift derom, huruvida och på hvilka villkor han vore villig underkasta sig sådan reglering af nämnda tomt, att en körväg kunde anordnas mellan densamma och hamnbanan; och har herr Dahlström till svar härå meddelat följande:

Till Stadsingenjören H. Herr G. Idström.

Helsingfors den 12 febr. 1903.

Till svar å Herr Stadsingenjörens förfrågan angående afstående af en del af tomten N:o 17 vid Lappviksgatan i denna stad har härhos äran uppställa följande fyra olika förslag.

1:o Vore jag villig afstå ett tre meter bredt område längs hamnbanan till ett pris beräknadt efter Sextiotusen (60,000) mark för hela tomten plus priset för ritningar till nybyggnad å densamma, hvilka ritningar äro under arbete och så långt de äro färdiga, torde kosta c:a 3,300 mk. — I detta fall borde jag få

tilllösa mig af bakom nämnda tomt belägna, staden tillhöriga mark ett 15 meter bredt område till pris och på vilkor, som af stadens Herrar synemän föreslagits.

2:o Vore jag villig afstå samma område till pris beräknadt efter Sextiotusen (60,000) mark för hela tomten emot förmånen att, på enahanda vilkor beträffande betalningstiden som för tillskottsområdet, få inlösa och med tomten N:o 17 vid Lappviksgatan förena hela bakom berörda tomt i stadsplanen upptagna bostadstomten adr. N:o 42 vid Malmgatan till det af stadens synemän åsatta värdet af 15 mark per m²; likväl så att, därest det vore nödigt, att från sistnämnda tomts vestra del afskilja någon del till en blifvande gata, från närgränsande östra tomt måtte förenas ett därmed lika bredt område, så att berörda tomts fasadlängd mot Malmgatan blefve oförändrad. — I detta fall vore jag villig att till halfva beloppet åtaga mig kostnaden för ofvannämnda utförda ritningar och skulle priset för tomtdelen vid hamnbanan såväl som ersättningen för ritningarna betraktas såsom förskottsafbetalning på tomten mot Malmgatan och de årliga annuiteterna vidtaga först sedan de beräknade annuiteterna sammanlagda stiga till samma belopp som ofvannämnda förskottsafbetalning.

3:o Afstode jag ett område af 5 m. bredd under samma vilkor som i mom. 1; likväl — på grund af den värdeminskning tomten då erhöle, skulle härtill läggas en femtedel af den återstående tomtens värde.

4:o Afstode jag hela tomten till stadens disposition emot en köpeskilling af Sextiotusen (60,000) mark jämte ersättning för utförda ritningsarbeten.

I den händelse staden skulle besluta sig för något af de tre förstnämnda förslagen, förbehåller sig undertecknad rätt att låta ett nu befintligt trähus å platsen qvarstå, tills det för nybyggnads skull komme att nedrifvas, men likväl rätt för mig att genast bebygga det område jag eventuellt komme att få inlösa.

Ytterligare får jag ödmjukast anhålla, att Herrar Utskottsmedlemmar och Stadsfullmäktige vid handläggandet af denna fråga ville skänka benäget beaktande åt den möjligheten, att ett byggnadslån, som halft lofvats mig, genom fördröjandet af slutbehandlingen af detta ärende lätt kunde placeras på annat håll och jag därigenom kunde drabbas af ekonomisk förlust — en förlust, som visserligen icke låter sig uppskattas till ett bestämt belopp, men likväl kunde blifva ganska betydande och så mycket mera vara att befara, ju längre tiden för frågans slutliga afgörande uppskjutes.

Högaktningsfullt

Aarne Dahlström.

Vid behandlingen af ifrågavarande ärende, dervid utskottet biträdts af stadsingenjören och brandmästaren, har utskottet inhemtat, hurusom vestra delen af Malmgatan i följd af den bergiga terrängen är afsedd att anordnas i två plan, af hvilka det södra höjer sig öfver det norra i riktning mot vester eller hamn-

banan. Någon trafik längs hamnbanans östra sida komme ej genom anläggandet af ifrågavarande körväg att möjliggöras, då en uppfart från norra delen af Malmgatan till den södra å detta ställe i anseende till den stora höjdskilnaden af vidpass 4 meter icke kan anordnas. Ej heller komme berörda körväg att till någon del befria Lappviksgatan från trafik, hvilket ändamål för öfrigt bäst ernås genom reglering af kvarteren norr om Malmgatan och påskyndande af de härstädes föreslagna planeringsarbetena, hvilka redan alltför länge fått hvila i afvaktn på Fullmäktiges afgörande i frågan om ny stadsplan för Tölö området.

Likväl kan det icke nekas att ej anordningen att låta Malmgatans södra del sluta stumt och sålunda lemna kvarteret n:o 155 utan körbana å dess vestra sida vore en betänkelig brist, som ej borde få förekomma i en väl anlagd stadsplan. Det af ägaren till tomten n:o 17 fordrade priset för afstående af nödig mark till körbanan förefaller väl utskottet oskäligt högt. Och vore det också tänkbart att, till undgående af öfverenskommelse med nämnde egare, draga den föreslagna körvägen endast utmed vestra gränsen af tomten n:o 40 och fortsätta den genom en öfverbyggnad öfver hamnbanan till gatan på andra sidan denna. Men alldenstund härigenom tomten n:o 17 vid Lappviksgatan finge mot hamnbanan allenast en 3 meter bred gångbana, hvilket i fall af eldsvåda kunde medföra fara och svårigheter, samt en inlösen af så stor del utaf tomten n:o 17, som för körbanans anläggande erfordras, icke ens efter det pris, tomtegaren fordrat, blefve dyrare än anläggandet af omordade öfvergång, finner utskottet för sin del en dylik inlösen vara att föredraga. Och skulle utskottet därför för sin del tillstyrka sådan ändring af stadsplanen härstädes, som närslutna, genom utskottets försorg upprättade planteckning utvisar.

Utskottet får alltså föreslå att Stadsfullmäktige ville besluta:

att anmoda Drätselkammaren att låta utarbета och till Fullmäktige inkomma med fullständigt förslag till sådan ändring af gällande stadsplan som utskottet ofvan förordat, samt att med egaren till tomten n:o 17 vid Lappviksgatan på grundvalen af det pris, som af honom i anförd måtto fordrats, träffa uppgörelse om erhållande af nödig mark till anläggande af en 6 meter bred körväg utmed sagda tomts vestra gräns.

Helsingfors, den 12 februari 1903.

Gustaf Nyström.

Hugo Lindberg.

K. V. Bergman.